

Oțelul Galați - Rapid București 0-3(0-2)

Ciclicitatea istoriei se confirmă, fără dubii, și în fotbal. La 34 de ani de la prima partidă disputată de Oțelul pe stadionul omonim, 30 martie 1982, echipa noastră a disputat ultima partidă a sezonului, posibil chiar a istoriei sale, tot împotriva Rapidului. Datele problemei fiind cu totul altele, potrivnice clubului nostru, nici desfășurarea confruntării și nici rezultatul nu puteau fi identice.

Atmosfera frumoasă, 3000 de spectatori asistând la meci, record pentru acest sezon și mai mult decât speră multe echipe de primă ligă, a demonstrat încă o dată, dacă mai era nevoie, că Oțelul rămâne în sufletul gălățenilor. Trei mii de suporteri și un derby cu Rapidul, în noaptea, cadoul perfect pentru niște copii care au făcut tot posibilul să țină Oțelul în viață.

De departe cea mai bună echipă, într-o serie foarte slabă, Rapidul, susținută de un stol de vreo 150 de rapidiști, și-a asigurat victoria încă din prima parte. Oaspeții au deschis scorul în minutul 12, atunci când Ganea a trimis în poarta goală, după o ciocnire între Ștefan Bordieanu și Robert Ciurea, exact ca la meciul cu Berceniul.

Portarul nostru și-a răscumpărat greșeala parând două mingi grele, în timp ce Antonio Sefer, cel mai tânăr jucător de pe teren, a trimis foarte bine, de la 30 de metri, însă Drăghia a prins mingea(35'). Părea că acesta va fi scorul pauzei, însă Ganea a realizat dubla, cu un șut din careu, după ce s-a ajutat și de mână la preluare(44').

Partea secundă a fost mai echilibrată, juniorii Oțelului reușind câteva incursiuni spectaculoase. Din păcate, cei care au marcat au fost tot oaspeții, Morar trimițând aproape de vinclu, dintr-o lovitură liberă de la 25 de metri(60').

Chiar dacă înfrângerea nu a fost nici catastrofală și nici neașteptată, amarul ei putea fi îndulcit în minutul 76, atunci când centralul a dictat lovitură de pedeapsă, după un henț al rapidiștilor. A

CÂND CADE CORTINA

Scris de Ionuț Bădăluță
Duminică, 27 Martie 2016 23:04

executat căpitanul Ciurea, cel care și obținuse penalty-ul, însă acesta a încercat o scăriță, care s-a dus peste poartă, spre dezamăgirea “oțelarilor” din tribune.

Chiar și așa, micii roș-alb-albaștri au părăsit terenul în aplauzele spectatorilor. Chiar dacă nu au reușit imposibilul, dăruirea de care au dat dovadă îi onorează atât pe ei cât și pe noi, cei care am susținut Oțelul până la capăt. Cu soarta pecetluită încă de acum câțiva ani, resemnați că sunt șanse mici să ne mai revenim, dar cu speranța ca vom putea reconstrui, așa cum a făcut-o în repetate rânduri părintele Oțelului, Puiu Vasilache, cortina cade peste scena Stadionului Oțelul, poate pentru totdeauna. Însă, amintirile pieselor văzute, magia clipelor petrecute alături de actorii care au îmbrăcat tricoul roș-alb-albastru, nu vor fi șterse din memorie niciodată!
Mulțumim Oțelule!

Oțelul: Șt.Bordieanu - R.Oprea, Iorguș, Cl.Maftei, Ciurea (89' Anghela) - Chiriac, I.Codreanu - Sefer (86' Petică), Istrate, Fl.Toma (58' A.Bordieanu) - Perju.